

Jeniffer Cros, per exemple

La discussió oberta per l'AELC sobre qui ha de representar la nostra cultura a la Fira de Frankfurt és molt apropiada. L'AELC reclama que hi vagen els escriptors en llengua catalana i prou. Hi ha una segona opció igual de vàlida: convidar tothom qui escriu i viu al nostre país, siga en català, en espanyol, en francès (al Nord), o en qualsevol altra llengua. Però em tem que la proposta no siga d'incloure en la delegació tan sols escriptors en espanyol, al costat dels escriptors en català que no poden evitar. I la pregunta aleshores és: quina representativitat de la catalanitat té un escriptor en espanyol resident a Barcelona que no tinga Jeniffer Cros. Per exemple.

La discussió oberta per l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana sobre qui ha de representar la nostra cultura a la Fira de Frankfurt és molt apropiada. L'AELC reclama que hi vagen els escriptors en llengua catalana i prou. És l'opció més lògica, si acceptem que l'element definitori d'una cultura és la llengua, com s'accepta en totes les cultures del món. Hi ha una segona opció, a parer meu menys clara, però igual de vàlida: convidar tothom qui escriu i viu al nostre país, siga en català, en espanyol, en francès (al Nord), o en qualsevol altra llengua. Però em tem que la proposta no siga d'incloure en la delegació tan sols escriptors en castellà, al costat dels escriptors en català que no poden evitar. I la pregunta aleshores és: quina representativitat de la catalanitat té un escriptor en espanyol resident a Barcelona que no tinga Jeniffer Cros. Per exemple. Jennifer és una escriptora americana que viu a Barcelona i que ara mateix és a punt d'acabar una novel·la. Deborah Symons, un altre exemple, és una escriptora canadenca, nascuda, fins i tot nascuda, a Barcelona. Hi ha també Greta Paa-Kerner que viu a Sitges. O la sueca Deirdre Abrahamsson, que ha escrit relats sobre la ciutat. O l'anglesa Valerie Collins. Solament per dir-ne uns pocs noms. I segur que hi ha molts més escriptors i escriptores que usen el francès o l'urdú, l'àrab o el portuguès i viuen a qualsevol de les nostres ciutats. Encara més: al nord hi ha escriptors que escriuen en francès aplicant la mateixa lògica que apliquen aquells qui al sud escriuen en espanyol. Però seguint la lògica que el Departament de Cultura de la Generalitat va aplicar a la Fira de Guadalajara, i que ara temem que no vulga aplicar a la Fira de Frankfurt, la representació de la cultura catalana serà d'escriptors en espanyol, sobretot, i marginalment d'escriptors en català. La ideologia que hi ha al darrere d'això és molt transparent. Per ells, el català no és una llengua ni una cultura normals. No creuen que pugui servir per explicar el món, amb traduccions a qualsevol llengua. La veuen com un reducte i prou. Inservible en la pràctica. I per això no pot acudir a Frankfurt o a Guadalajara com allò que, simplement, és. No creuen que la llengua definesca la cultura. Perquè, en tot cas, la defineix, ai!, l'estat. Aquesta és l'única raó que explica que la cultura que es fa a la 'Catalunya francesa' no es tinga en compte exactament com es tindrà en compte la que es fa a la 'Catalunya espanyola'. L'única raó que explica per què no es tindran en compte les aportacions que fan escriptors residents al nostre país, però que no tenen el passaport adequat. Dit això, ja ens poden cantar els romanços que toquen...

11 abril 2005

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)